

DZIENNIK URZĘDOWY

C. i K. KOMENDY OBWODOWEJ W OPATOWIE.

Prenumerata kwartalnie 3 korony.
Numer pojedynczy 10 halerzy.

Nr. 5.

Opatów, dnia 1. marca 1916.

TREŚĆ: I. Część urzędowa. — 1. Rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii o uprawnieniach górniczych i zabezpieczeniu należytości kopalnianych. — 2. Niepowołane sporządzanie pieczęci i druków urzędowych. — 3. Zasypywanie okopów wojskowych w powiecie. — 4. Ogłoszenie nagrody za uniemożliwianie zamachów na kolejach. — 5. Podatek spożywczy od importowanej wódki, piwa i t. p. — 6. Zmiany na posadach sekretarzy sądów gminnych. — 7—8. Sądowe wyroki. — 9. Sprowadzanie kos. — 10. Obrót środkami żywności na liniach c. i k. kolei wojskowych. — 11. Wypłata kwitów rekwizycyjnych. — 12. Ogłoszenie o przyjmowaniu ochotników do straży skarbowej. — 13. Ceny maksymalne za skóry. — 14. Nagrody pieniężne za wojskowe przedmioty. — 15. Sprzedaż losów austr. i węg. loteryi klasowej w krajach okupowanych. — 16. Zezwolenie na wywóz towarów. — 17. Godziny policyjne, spoczynek niedzielny i świąteczny. — 18. Ogłoszenie. — 19. List gończy.

1.

Ogłoszenie

w sprawie zgłoszeń uprawnień górniczych.

Na rozkaz c. i k. Generalnego Gubernatorstwa w Lublinie Nr. 1972/16 z dnia 19. lutego 1916 podaje się do ogólnej wiadomości co następuje:

W dzienniku rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce zostało ogłoszone rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii z dnia 12. lutego 1916 dotyczące zgłoszenia uprawnień górniczych i zabezpieczenia opłat górniczych.

Zwraca się uwagę na to rozporządzenie z nadmienieniem, że wszelkie do c. i k. wojskowego urzędu górniczego w Dąbrowie wystosowane doniesienia o dokonaniu odkryciu pokładów i podania o udzielenie uprawnień górniczych pozostaną na razie bez odpowiedzi.

2.

Niepowołane sporządzanie i wydawanie pieczęci urzędowych i formularzy surowo zakazane.

Doszło do tut. urzędowej wiadomości, że wyrabiający pieczęcie, sporządzają pieczęcie urzędowe władz wojskowych na żądanie niepowołanych osób i wydają je bez wszelkich zastrzeżeń. Zostało także stwierdzone, że niektóre drukarnie w ten sam sposób wykonują druki urzędów wojskowych jak »Listy otwarte« (Offener Befehl) Karty urlopowe (»Urlaubschëine«) na zamówienie czyjekolwiek.

By podobnym nadużyciom raz na zawsze tamę położyć, zarządzam w myśl rozporządzenia wojskowego Naczelnego Gubernatorstwa z 11. lutego 1916 l. prez. 1645, że zamówione pieczęci urzędowe i druki mogą być

wykonane jedynie na zamówienie władzy wojskowej, opatrzone podpisem i pieczęcią urzędową.

Naturalnie i wydawanie tych pieczęci i druków urzędowych podlega tymsamym obostrzeniom.

Niestosowanie się do tego zarządzenia karane będzie najsurowiej i pociągnie za sobą także odebranie prawa sporządzania pieczęci i wykonywania przemysłu drukarskiego.

3.

Zasypywanie okopów wojskowych w obwodzie opatowskim.

Wskutek zarządzenia Najwyższej c. i k. Komendy armii Nr. 217/P. z 13. stycznia 1916 należy wszystkie austriackie i niemieckie okopy zaraz zasypać. Przed robotami wiosennymi musi być zasypywanie wszystkich okopów w obwodzie ukończone. Zasypywaniem zająć się mają dotyczące gminy i właściciele pól, na których okopy się znajdują. Ludziom, którzy okopy będą zasypywali, mają wójtowie i sołtysi znajdujące się w okopach drzewo i własnością tych ludzi będące, pod tym tylko warunkiem wydać, jeśli ono z ich własnych zabudowań przed wojną przez wojsko do budowy tych okopów wzięte zostało.

Za sprawiedliwy podział tego drzewa między prawnych właścicieli są mi wójtowie i sołtysi osobiście odpowiedzialni. Drzewo pochodzące z lasów rządowych i pale od drutów będą użyte na poprawę mostów, domów, przez wojnę uszkodzonych, szkół, cmentarzy, magazynów straży ogniowej i t. d. w tych miejscowościach, w których się drzewo takie znajduje. To drzewo należy złożyć osobno, a o ilości jego doniesie wójt lub sołtys Komendzie obwodowej, poczem wyjdą rozkazy co do użycia tego drzewa.

Wszystkie druty z okopów mają wójtowie i sołtysi kazać przewieźć podwodami do wojskowej Komendy stacyjnej w Ostrowcu i tam na placu przy stacyi kolejowej za potwierdzeniem odbioru złożyć.

Na staranne utrzymanie grobów wszystkich żołnierzy mają wójtowie i sołtysi i wszyscy mieszkańcy zwrócić baczną uwagę. Groby te należy zwykłym drutem ogrodzić; potrzebne do tego pale i drut ma wydać wójt lub sołtys z okopów. Na każdym grobie ma być krzyż i napis. O brakującej ilości krzyżów i napisów mają wójtowie do 29. marca donieść Komendzie obwodowej.

Znaleziony w okopach materiał wojenny ma być pod osobistą odpowiedzialnością wójtów zebrany i do Komendy obwodowej w Opatowie odstawiony. Nad wykonaniem tych zarządzeń powierzam nadzór posterunkom żandarmeryi, które o ukończeniu tych robót do-

niosą Komendzie obwodowej najpóźniej do dnia 29. marca b. r.

4.

200 koron nagrody za uniemożliwienie zamachu na kolejach.

Rozporządzenie c. i k. Wojskowego Generalnego Gubernatorstwa z 19. stycznia 1916 Nr. 396.

200 koron nagrody otrzyma każdy, komu się uda przeszkodzić w wykonaniu zamachu na urządzenia kolejowe; kto zbrodniarza przyłapie, lub kto rzeczywiście do jego przyłapania się przyczyni. Gdy w przeszkodzeniu w wykonaniu zamachu, lub w przyłapaniu zbrodniarza będzie więcej osób czynnych, będzie nagroda między nich rozdzielona.

W szczególniejszych wypadkach może nastąpić podwyższenie nagrody przez Generalną Gubernię w Lublinie.

Nagrody te mogą otrzymać także osoby cywilne.

5.

Podatek spożywczy od importowanej wódki, piwa i cukru.

Wskutek rozporządzenia c. i k. Generalnego Gubernatorstwa Wojskowego w Lublinie z dnia 10. lutego 1916 Nr. 6006 podaje się do wiadomości, że od importowanej do obszaru okupowanego wódki, piwa i cukru, oprócz należności cłowej, nie należy pobierać żadnego podatku spożywczego.

6.

Zmiany na posadach sekretarzy Sądów gminnych.

Wskutek zamianowania Jana Kotlarskiego, sekretarza sądu gminnego w Opatowie komornikiem sądowym, został z dniem 1. lutego 1916 przeniesiony na posadę sekretarza Sądu gminnego w Opatowie Antoni Dec sekretarz sądu gminnego z Ożarowa, a na miejsce tegoż ostatniego ustanowiony został Feliks Bohdan Cielecki sekretarzem sądu gminnego w Ożarowie.

7.

W Imieniu Jego cesarskiej Mości Cesarza Austrii i apostolskiego Króla Węgier!

C. i k. sąd wojenny jako sąd orzekający w Nowej-Aleksandryi po rozprawie przeprowadzonej dnia 14. lutego 1916 pod przewodnictwem podpułkownika Ernesta

Schebesty i pod kierownictwem kapitana D-ra Jankowskiego w obecności jednorocznego ochotnika D-ra Garfunkla jako protokolanta, rotmistrza Ernesta Rotmanna jako oskarżyciela, oskarżonych Salomona Hohermanna i Hirscha Schönkinda i sędziego powiatowego Spanicza, jako obrońcy na podstawie aktu oskarżenia wniesionego dnia 28. grudnia 1915, L. K. 61/15 przeciw Hohermannowi i tow. o występki według § 477 K. u. w. na wniosek postawiony przez oskarżyciela na ukaranie obwinionych, orzekł:

Salomon Hohermann, lat 34, wyznania mojżeszowego, kupiec z Olkusza, żonaty, ojciec 5 dzieci, syn Jakóba i Machli, posiada 6000 rub. majątku, umie czytać i pisać, dotychczas niekarany i

Hirsch Schönkind, lat 42, ur. w Krynkach (powiat Grodno), wyznania mojżeszowego, żonaty, ojciec 7 dzieci, syn Mordki i Chany, kupiec z Radomia, posiada mały majątek, umie czytać i pisać, dotychczas niekarany, winni są:

występku przeciw bezpieczeństwu majątku według § 750 w. u. k. popełnionego dnia 27. września 1915 przez nabywanie metali pochodzących z podejrzanego źródła, za co w myśl § 750 w. u. k. zostają zasądzeni na grzywnę w kwocie 100 K., lub w razie nieściągalności w myśl § 72 i 95 w. u. k. na karę 10-dniowego aresztu.

8.

W Imieniu Jego cesarskiej Mości Cesarza Austrii i apostolskiego Króla Węgier!

C. i k. sąd wojenny jako sąd orzekający w Dęblinie po rozprawie przeprowadzonej dnia 13. grudnia 1915 pod przewodnictwem podpułkownika Jana Niesiołowskiego i pod kierownictwem kapitana D-ra Jankowskiego w obecności jednorocznego ochotnika D-ra Garfunkla jako protokolanta, rotmistrza Weissa jako oskarżyciela, oskarżonego Butterflauma Lejbusia i tow. i sędziego powiatowego Spanicza jako obrońcy na podstawie aktu oskarżenia z dnia 4. grudnia 1915 L. K. 61/15 wniesionego przeciw oskarżonym o zbrodnię uczestnictwa w kradzieży według § 477 w. u. k. na wniosek postawiony przez oskarżyciela na ukaranie obwinionych orzekł:

Lehbruder Szlama, ur. w Irenie, tam też zamieszkały, wyznania mojżeszowego, żonaty, 28 lat, handlujący szkłem i bronią;

Butterflaum Lejbus, ur. i zamieszkały w Irenie, wyznania mojżeszowego, 58 lat, z żoną rozwiedziony, handlujący starem żelazem, karany za oszustwo 2½ rocznem więzieniem;

Kamiński Nathan, ur. w Kozienicach, w Irenie zamieszkały, wyznania mojżeszowego, 41 lat, żonaty, piekarz;

Aronik Majer, ur. w Radzynie, zamieszkały w Irenie, wyznania mojżeszowego, 43 lat, żonaty, fabrykant lamp;

Abraham Reismann, ur. w Kozienicach, zamieszkały w Irenie, wyznania mojżeszowego, 32 lat, żonaty, miedziennik, winni są:

zbrodni uczestnictwa w kradzieży według § 477 i 478 w. u. k. popełnionej w sierpniu i wrześniu po upadku Dębłina przez to, że w Irenie od nieznanich im imiennie chłopów nabyli skradzione w fortyfikacjach Dębłina metale wartości ponad 50 koron, za co w myśl § 93, 125, 127, 478 b) w. u. k. zostają zasądzeni:

Lehbruder Szlama z wliczeniem w karę dwumiesięcznego aresztu śledczego na dalszą karę dwumiesięcznego więzienia zastrzonego postem co 14 dni.

Butterflaum Lejbus z wliczeniem w karę dwumiesięcznego aresztu śledczego na dalszą karę dwumiesięcznego więzienia zastrzonego postem co 14 dni.

Kamiński Nathan na dwa miesiące więzienia z uwzględnieniem aresztu śledczego.

Aronik Majer z wliczeniem półtoramiesięcznego aresztu śledczego na dalszą karę dwumiesięcznego więzienia zastrzonego postem co 14 dni.

Raisman Abraham na miesiąc więzienia z uwzględnieniem aresztu śledczego.

Lopalski reckte Hybitowski Wiktor, ur. w Szydłowcach, powiat Radomski, zamieszkały w Kozienicach, wyznania mojżeszowego, 43 lat, żonaty

winny jest

występku przeciw bezpieczeństwu majątku według § 750 w. u. k. popełnionego dnia 27. września 1915 w Dęblinie przez nabywanie podejrzanych rzeczy, za co w myśl § 750 w. u. k. zostaje zasądzony na grzywnę w kwocie 600 K., lub w razie nieściągalności w myśl § 72 i 95 w. u. k. na karę dwumiesięcznego aresztu.

9.

Sprowadzanie kos.

W celu nabycia dobrych kos zwraca się uwagę na następujące firmy, polecając takowe wszystkim organizacjom gospodarczym powiatu: »Sensenwerk Krenhof« w Krenhofie, Styrya, Franciszek de Paul Schröckenfux w Rosleiten, Górna Austria, Szymon Redtenbacher w Lincu nad Dunajem, oraz Jan Bammer i Sp. w Waidhofen nad Ybbs.

Przy zamawianiu kos należy jednak pisać adres po niemiecku, dlatego podaje się niemieckie adresy jak następuje:

a) Sensenwerk Krenhof in Krenhof, Steiermark;

b) Franz de Paul Schröckenfux, Rossleiten, Ob. Österreich;

- c) Simon Redtenbacher in Linz, a-Donau;
- d) Johann Bammer et Comp. Waidhofen a-Ybbs.

10.

Obrót środkami żywności na liniach c. i k. kolei wojskowych.

Przy wysyłce środków żywności i szczegółowo oznaczonych towarów na liniach c. i k. wojskowych kolei muszą być do listów frachtowych (przesyłkowych) dołączone pozwolenia wywozu na osobnych blankietach; uwaga nadawcy umieszczona na liście frachtowym nie może uchodzić za urzędową, wskutek czego wysyłki natrafiają nie tylko na trudności w przewozie, lecz mogą uleść zajęciu wogóle.

11.

Ogłoszenie

w sprawie wypłaty kwitów rekwizycyjnych.

Na rozkaz c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie I. Nr. 2053 podaje się do ogólnej wiadomości, że w celu przeszkodzenia zakupowaniu kwitów rekwizycyjnych w celach spekulacji, wypłata za świadczenia nastąpi w przyszłości tylko do rąk tego, który świadczenie to wykonał, i że wyrównanie pretensyi z kwitów rekwizycyjnych, które pośrednicy przedłożą, będzie stanowczo odmówionem.

Przytem zwraca się na to uwagę, że kwity, które są w środku przedziurawione (jako nieważne) i kwity zamortyzowane nie są ważne. Rozumie się samo przez się, że za takie kwity nie będzie nic wypłacone. Przeciw osobom, które tego rodzaju kwity przedłożą, zostanie wdrożone postępowanie sądowe.

12

Ogłoszenie.

Ponieważ do straży skarbowej zgłosiła się niewystarczająca liczba ochotników, przeto wskutek rozporządzenia Wojsk. Gen. Gubernii w Lublinie Nr. 10210/16 z dnia 25. lutego 1916 ogłasza się ponowne przyjmowanie ochotników do pomocniczej służby przy posterunkach straży skarbowej. Podania pisemne z dokumentami należy osobiście wносить do Adjutantury c. i k. Komendy obwodowej w Opatowie do 20. marca b. r.

I. Warunki przyjęcia.

Warunkami do przyjęcia pomocniczych sił do służby straży skarbowej w okupowanym kraju są oprócz fizycznego uzdolnienia:

a) władanie językiem polskim w piśmie i słowie (władający językiem niemieckim, będą szczególnie uwzględnieni). Przedłożenie świadectw szkolnych lub innych dokumentów;

b) stosowna inteligencja w stosunku do poruczonej im sfery służbowej;

c) nieposzlakowana przeszłość;

d) wiek od 18 do najwyżej 35 lat, w końcu

e) posiadanie ciepłej derki, ciepłego, dobrego ubrania, obuwia i bielizny, które należy ze sobą przynieść. Małoletni muszą się wykazać piśmiennem zezwoleniem ojca (opiekuna), które musi być potwierdzone przez odnośny urząd gminny.

2. Postanowienie o wynagrodzeniu.

Ludziom tym przyznano wynagrodzenieienne w kwocie 5 koron (pięć) na osobę. (Inne należności nie mogą być przyznane). Wynagrodzeniaienne — będą im wypłacane co pięć dni z góry, z chwilą zgłoszenia się do służby w c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

Służbę mają ludzie ci wykonywać we własnem ubraniu. O ich umieszczenie i o zdrowe, a tanie wyżywienie, które mają z wynagrodzeniaiennego zapłacić, starać się będzie Komenda straży skarbowej.

Zwraca się uwagę ludności na korzystne warunki przyjęcia dla inteligentnych osób pozbawionych zarobku i pracy, a mających dobrą opinię i zdolność do pracy.

Osoby przyjęte zobowiązują się uroczystem przyrzeczeniem podlegać przez czas służby władzom wojskowym.

Zaniedbanie obowiązków służbowych, nieczyste, albo karygodne czyny, będą prócz uwolnienia ze służby — karane na podstawie wojskowego kodeksu karnego.

14.

Nagrody pieniężne za znalezione przedmioty wojskowe.

Ponieważ w obwodzie tutejszym znajduje się jeszcze wiele pozostawionych lub ukrytych przedmiotów wojskowych, przeto nakazuje wszystkim sołtysom i wójtom, aby ludności ogłosili, że za wszelkie części uzbrojenia wojskowego, metale, broń czy nieprzyjacielskie czy własne, patrony i gilzy, wypłaci się oddawcy odpowiednie nagrody. Nagrody pieniężne będą wypłacane jak w punkcie 8 Dziennika urzędowego Nr. 6 z r. 1915 ogłoszono. Przedmioty znalezione należy oddawać posterunkom żandarmerji.

Osoby, które ukrywałyby takie przedmioty lub o nich wiedziały, a Komendzie obwodowej o tem nie doniosą, zostaną surowo ukarane.

13.

Ceny maksymalne skór.

Wskutek rozporządzenia Najwyższej Komendy Op. Nr. 127.475 z r. 1915 i rozporządzenia Wojskowej Jeneralnej Gubernii w Lublinie I. Nr. 1011 z 10. lutego 1916.

A. Skóry krowie i cielęce.

Gatunek				Cena za 1 kg	
				Koron	hal.
Blanki (także kipsy) w całości lub w połówkach	poniżej 4 mm grubości	na białe		12	40
		na czarno		10	40
	4 do 5 mm gruba	na białe		12	—
		na czarno		10	—
Skóry brandzlowe (do 3 mm grubości *)	w całości lub w połówkach ze skór krowich, cielęcych kipsy i bittlingi			11	20
	z karków lub odpadków			10	40
Skóry wierzchnie	ze skór cielęcych		białe	18	—
			czarne gładkie	17	—
			czarne groszkowane	16	—
	ze skór krowich, kipsów i bittlingów	poniżej 1·5 mm	białe	15	20
			czarne gładkie	14	40
			czarne groszkowane	13	60
		od 1·5 mm do 2·5 mm grubości	białe	14	40
			czarne gładkie	13	60
			czarne groszkowane	12	80
	ponad 2·5 mm grubości		białe	13	20
			czarne gładkie	12	40
Skóry podeszwiane (nie z byków i bawołów)	Waszledry	w połówkach lub w całości		8	80
		krupony		10	10
		karki		7	85
		odpadki		6	70
	Zalledry	w połówkach lub w całości		9	60
		krupony		11	50
		karki		8	—
		odpadki		7	20

*) Miarodajną jest grubość przy zwykłym sposobie mierzenia to jest 10 cm od linii cięcia a mianowicie w środku długości grzbietu, względnie brzucha (karki i odpadki).

Skóry podeszwiane z byków i bawołów.

a) Z byków przy wszystkich sposobach garbowania:		
w połówkach o	0:50	} koron
taniej
za 1 kg
krupony, karki i odpadki o	1:00	
b) z bawołów przy wszystkich sposobach garbowania:		
gotówki, krupony, karki i odpadki o	2:00	

B. Skóry końskie.

Brandzole w całości za kg. w koronach i halerszach	9	60
Karki końskie » » » » »	10	55
Szyldy końskie » » » » »	8	65

C. Ogólne postanowienia.

1) Wyżej wymienione ceny maksymalne płaci się tylko za skórę najlepszego garbowania i wyrobu ze skór bez lub prawie bez cięcia, bez śmieci i pędraków, albo najwyżej z pojedynczymi ale zrosniętymi pędrakami.

Za obciążony lub mniej wartościowy towar płaci się odpowiednio niższe ceny.

Umowy nie odpowiadające tym przepisom a opiewające na niekorzyść kupującego są nieważne.

2) Maksymalne ceny, które zarazem uwzględniają kosztą, będącego w zwyczaju opakowania lub zawiązania i wysyłki aż do stacyi załadowania, obowiązują sprzedawców skóry.

3) Przy handlu hurtowym, to jest w rozumieniu niniejszego rozporządzenia w obcowaniu firm handlujących skórą z odprzedającymi, z wielkimi przemysłowcami, przerabiającymi skórę, lub ze stowarzyszeniami przemysłowców, przerabiających skórę na małą skalę, można do cen maksymalnych doliczyć dodatek do 3%. Ceny te zawierają także kosztą będącego w zwyczaju opakowania lub zawiązania i wysyłki towaru aż do stacyi załadowania.

4) Przy drobnym handlu wolno do pod A i B wymienionych cen maksymalnych żądać dodatku do 10%.

5) Przy drobiazgowej sprzedaży ciętej skóry (wycięcie skóry) nie wolno żądać wyższych cen nad te, które się należą na podstawie wyżej oznaczonych cen maksymalnych, przy uwzględnieniu dotychczas w zwyczaju będącego sposobu obliczenia cen za poszczególne części ciętej skóry.

6) Wymienione rodzaje skór wolno sprzedawać li tylko podług wagi.

D. Dalsze postanowienia.

Dla Opatowa, jako dla miejscowości nie leżącej przy stacyi kolejowej ustanawia Komenda obwodowa

od 20 lutego b. r. do końca maja dodatek 3% na kosztą dowozu.

E. Zakaz obciążania skóry.

Obciążanie skóry materiałami, nie służącymi do garbowania lub niepotrzebnymi do dalszego wyrobu skóry jest zabronione.

Użycie materiałów obciążających jak: baryum, magnezjum, ołowiu, soli cynowych lub innych mineralnych soli, jakoteż glukozy (brylantyny), tekstryny, melasy i podobnych organicznych materiałów dozwolone jest tylko dla celów blichowania i appretury (przyprawiania) skóry, a to tylko w małych ilościach.

Nadmierne napelnienie skóry materiałami garbowymi lub tłuszczem jest również zabronione.

F. Postanowienia karne.

1) Kto za skórę żąda wyższej ceny, lub kto w myśl niniejszego rozporządzenia nie przysługującego mu świadczenia ubocznego jakiegokolwiek treści dla siebie lub dla trzeciej osoby żąda, przyrzeka, wykonywa lub przyjmuje.

2) Kto umyślnie lub przez zaniechanie przykazanej staranności jakimkolwiek sposobem do tego się przyczynia, że osoba uprawniona do sprzedaży lub pośrednicząca przy sprzedaży działa wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia.

3) Kto przeciwdziała postanowieniom niniejszego rozporządzenia przez kogokolwiek lub jakimkolwiek sposobem popiera lub zataja.

4) Kto stawiając choćby tylko bierny opór, wzbrania się sprzedawać w granicach cen maksymalnych czy to skórę zajęciem obłożoną stacyi odbiorczej przy Komendzie obwodowej w Radomiu, czy też od zajęcia zwolnione zapasy skór dla celów dalszej sprzedaży lub konsumpcyi, lub kto po wydaniu mu skóry takową ukrywa, względnie w celach spekulacyjnych nabywa

i tym sposobem od konsumpcji ją usuwa, ulegnie wymierzonej przez c. i k. Komendę obwodową karze pieniężnej do 5000 K., względnie karze aresztu do 6 miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze.

Tej samej karze podlegają także ci, którzy za skórę wprowadzoną do krajów okupowanych żądają więcej, aniżeli wymaga tego obywatelski zarobek, taksamo i ci, którzy za towary wyrabiane ze skóry, lub za uskutecznienie naprawy żądają cen, które nie zostają w żadnym stosunku do kosztów (środków produkcji i wynagrodzenia za pracę).

C. i k. Komenda obwodowa zastrzega sobie prawo skonfiskowania i zlicytowania skóry na koszt posiadacza na wypadek powtórzenia czynu karygodnego w odniesieniu do zatajań zapasów skóry.

Niniejsze rozporządzenie, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, nie narusza w niczem postanowień t. m. rozporządzenia Ex. Nr. 1718 z 26. listopada 1915 w odniesieniu do zajęcia skóry.

15.

Sprzedaż losów austr. i węg. loteryi klasowej w obszarze okupowanym.

Stosownie do rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z dnia 23. stycznia 1916 Nr. 21563 należy uważać sprzedaż losów austrackiej i węgierskiej loteryi klasowej w obszarze okupowanym jako wolny przemysł.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może jednak sprzedaż w mowie będących losów wstrzymać każdego czasu.

16.

Zezwolenia na wywóz towarów.

C. i k. Wojskowe Generalne Gubernatorstwo zarządziło rozporządzeniem z 24. lutego 1916 Nr. prez. 2281 że wszelkie prośby o pozwolenie na wywóz towarów z okupowanego terenu do obszarów austriacko-węgierskiej Monarchii muszą być zgłoszone w c. i k. Centrali obrotu towarowego (k. u. k. Waren-Verkehrs-Zentrale) — Kraków, Długa 1.

17.

Godziny policyjne, spoczynek niedzielny i świąteczny.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Generalnego Gubernatorstwa w Lublinie Nr. 7718 znosi się tutejsze

zarządzenia, ogłoszone w Dziennikach urzędowych Nr. 1 punkt 11 i Nr. 6 punkt 14 niniejszem w całej pełni, a natomiast zarządzam co następuje:

1. Pobyt i ruch osobowy na ulicach w obrębie zamkniętych miejscowości jest dozwolony ludności, aż do dalszego zarządzenia, do godz. 11 w nocy, o której to godzinie restauracje i cukiernie mają być zamknięte. Wszystkie inne lokale przemysłowe i handlowe należy o godzinie 8 wieczór zamykać.

2. W niedziele i święta mogą być otwarte — wszystkie sklepy tylko do godz. 10 przedpołudniem, a potem od 12—1 godziny w południe. Wyjątek stanowią fryzjerie, które mogą być otwarte do godz. 12 w południe. Wszystkie sklepy z artykułami spożywczymi i przedmiotami codziennego użytku mogą być oprócz godzin przedpołudniowych do 10 godziny, względnie pomiędzy 12 a 1 w południe także i wieczorem od 6—7 godziny otwarte. Restauracje, apteki, cukiernie i trafiki nie podlegają powyższym przepisom, i mogą być cały dzień otwarte.

Przedsiębiorstwa przemysłowe, których wstrzymanie szkodliwy wpływ wywarłoby na ogólne stosunki (zakłady oświetlenia, wodociągi i t. p.) jak również te wszystkie przedsiębiorstwa, które posiadają ruch nieprzerwany i których wstrzymanie choćby na jeden dzień wielkie dla nich szkody za sobą pociągnęło, (wapienniki, huty, rafinerie spirytusu, fabryki cukru, cegielnie, fabryki szkła i t. d.) są od postanowień co do spoczynku niedzielnego i świątecznego wyłączone.

Rozporządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

18.

Obwieszczenie

w sprawie zaprowadzenia stacyi ogierów rządowych

Odnosnie do obwieszczenia umieszczonego w Nr. 4 Dziennika urzędowego z 15. lutego 1916 punkt 22 podaje się do wiadomości, że stacya ogierów rządowych znajduje się w Opatowie przy ul. Ostrowieckiej, w zabudowaniach Monopolu.

19.

List gończy.

W nocy na 27. lutego b. r. uciekli z aresztu polowego w Opatowie:

1) Jan Zajączkowski z przezwiskiem »Ogrodnik«, za zbrodnię rabunku na 10 lat ciężkiego więzienia zasądzony;

2) Jan Lipski, zwany także Lipa, pod zarzutem zbrodni rabunku w śledztwie pozostający.

Zajackowski jest rodem z Opatowa, 34 lat, około 170 cm. wzrostu, ma jasne włosy i takie małe wąsy, niebieskie oczy, na twarzy lekkie znaki ospy, brak kilku przednich zębów, jest piersiowo chory i mówi słabym, cichym głosem, ubrany był w szarą kurtkę, buty i czarną barankową czapkę; mówi po polsku i żydowsku.

Lipski pochodzi z Krymsk, pow. Ilżyckiego, zamieszkały w Wąchocku, w tym samym powiecie, 22 lat, średniego wzrostu, smukły blondyn z niebieskimi oczyma, ubrany w szarą kurtkę, buty i czarną barankową czapkę; mówi po polsku.

W razie przydybania przyaresztować i odstawić do aresztu w Opatowie.

C. i k. Komendant Obwodu

Waleryan Fehmel, c. i k. pułkownik, w. r.